

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΕΝΟΣ
ΣΠΑΘΙΚΛΑ 12

Η ΑΠΟΔΡΑΣΗ

ΤΟ Νο 1
ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ
ΤΩΝ NEW YORK TIMES

Τζεφ Κίνι

ΑΛΛΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΤΖΕΦ ΚΙΝΙ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ: ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΟΥ ΓΚΡΕΓΚ ΧΕΦΛΙ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 2: Ο ΡΟΝΤΡΙΚ ΔΕΝ ΠΑΙΖΕΤΑΙ!

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 3: ΤΟ ΠΟΤΗΡΙ ΞΕΧΕΙΛΙΣΕ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 4: ΣΚΥΛΙΣΙΑ ΖΩΗ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 5: Η ΣΚΛΗΡΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 6: ΜΕΡΕΣ ΠΑΝΙΚΟΥ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 7: ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΤΡΙΤΟΣ ΔΕ ΧΩΡΕΙ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 8: ΤΡΕΛΗ ΓΚΑΝΤΕΜΙΑ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 9: ΘΑ ΠΑΕΙ ΜΑΚΡΙΑ Η ΒΑΛΙΤΣΑ;

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 10: ΤΟΝ ΠΑΛΙΟ ΚΑΛΟ ΚΑΙΡΟ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ 11: ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΑ

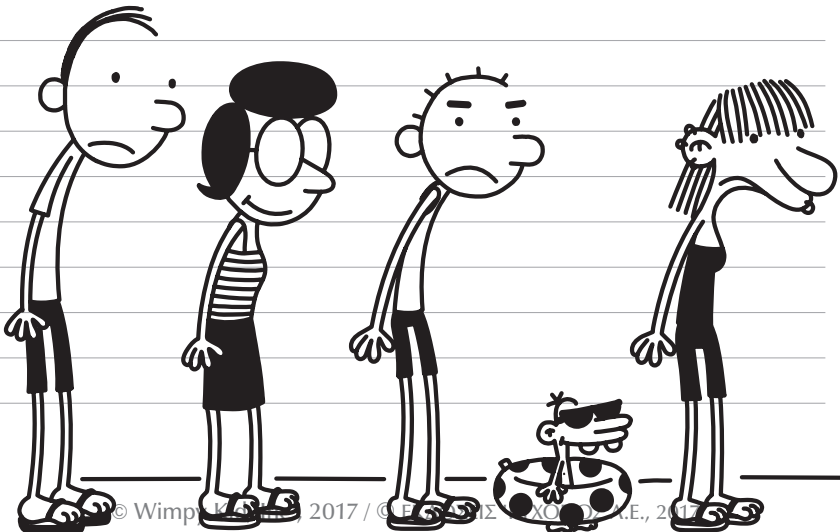
ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ: ΦΤΙΑΞΕ ΤΟ ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΒΙΒΛΙΟ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ: ΠΩΣ ΓΥΡΙΣΤΗΚΕ Η ΤΑΙΝΙΑ

ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ, 2014

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΣΠΑΣΙΚΛΑ: ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ –

ΠΩΣ ΓΥΡΙΣΤΗΚΕ Η ΤΑΙΝΙΑ «ΘΑ ΠΑΕΙ ΜΑΚΡΙΑ Η ΒΑΛΙΤΣΑ;»

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΕΝΟΣ
ΣΠΑΘΙΚΛΑ¹²
Η ΑΠΟΔΡΑΣΗ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ:

DIARY OF A WIMPY KID: THE GETAWAY

Από τις Εκδόσεις Harry N. Abrams Inc., Νέα Υόρκη 2017

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το ημερολόγιο ενός σπασίκλα 12: Η απόδραση**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Jeff Kinney

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Πετρούλα Γαβριηλίδου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη

ΕΞΩΦΥΛΛΟ: Chad W. Beckerman και Jeff Kinney

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© Κειμένου και εικονογράφησης: Wimpy Kid, Inc., 2017

DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™

are trademarks of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.

First published in the English language in 2017 by Amulet Books, an imprint of ABRAMS. All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., 2017

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2017

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-2238-1

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2239-8

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

ΕΝΟΣ
ΣΠΑΘΙΚΛΑ¹²

Η ΑΠΟΔΡΑΣΗ

Τζεφ Κίνι

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΠΕΤΡΟΥΛΑ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΟΥ

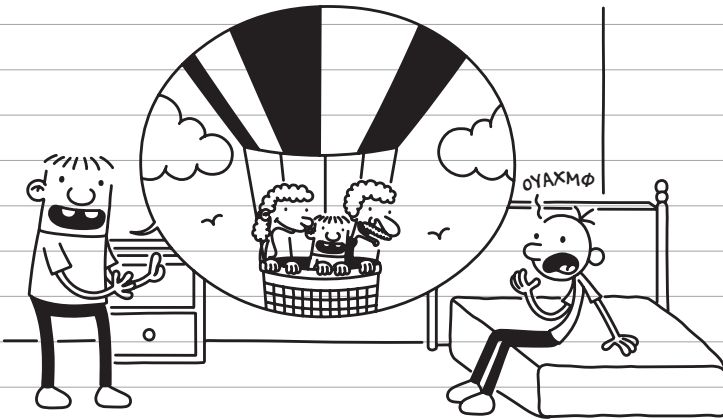

ΣΤΗΝ ΑΝΙ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Κυριακή

Το χειρότερο πράγμα όταν σου διηγείται κάποιος πώς πέρασε στις διακοπές του είναι η προσπάθεια να κάνεις ότι ΧΑΙΡΕΣΑΙ που πέρασε καλά. Γιατί κανένας δε θέλει να ακούει για όλα τα ωραία πράγματα που ΔΕΝ έκανε ο ίδιος.

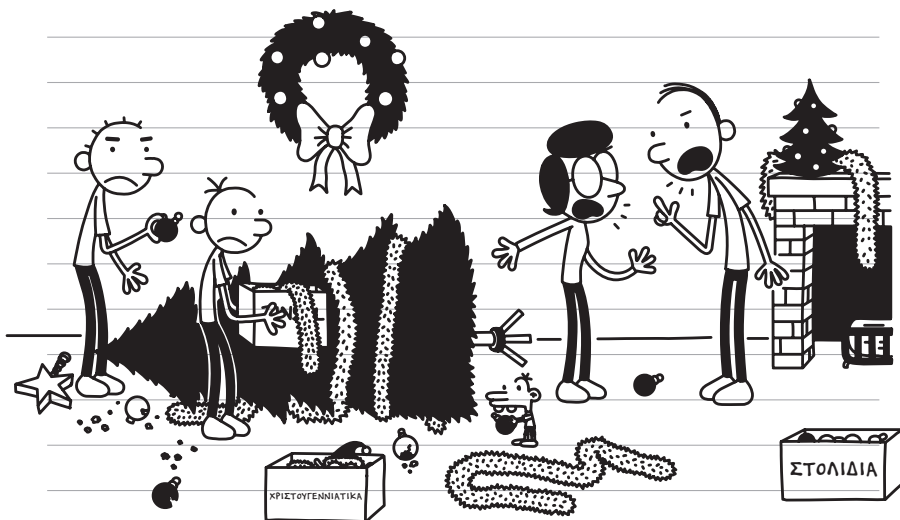
Εγώ θέλω να ακούω μόνο για διακοπές όπου όλα πήγαν ΣΤΡΑΒΑ. Έτσι δε νιώθω άσχημα που δεν ήμουν εκεί.

Λοιπόν, μόλις επιστρέψαμε με την οικογένειά μου από διακοπές και, πιστέψτε με, αν μπορούσα να είχα μείνει σπίτι τελικά, θα το είχα ΚΑΝΕΙ. Αλλά δεν είχα επιλογή.

Πριν από μερικές εβδομάδες ούτε καν ΣΚΕΦΤΟΜΑΣΤΑΝ να πάμε διακοπές. Ζούσαμε έναν κλασικό Δεκέμβριο κι εγώ ανυπομονούσα πολύ για τα Χριστούγεννα.

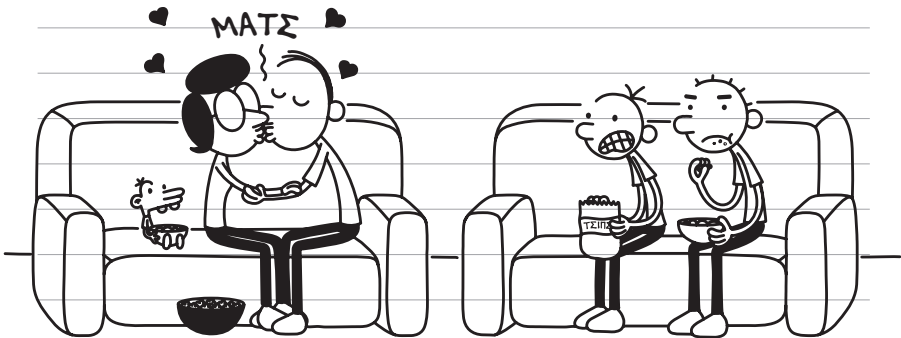
Αλλά η μαμά και ο μπαμπάς είχαν αρχίσει να αγχώνονται για όλα αυτά που έπρεπε να γίνουν μέχρι τις γιορτές. Είχαμε αργήσει ΠΟΛΥ να στολίσουμε το σπίτι και τίποτα δεν πήγαινε όπως έπρεπε.

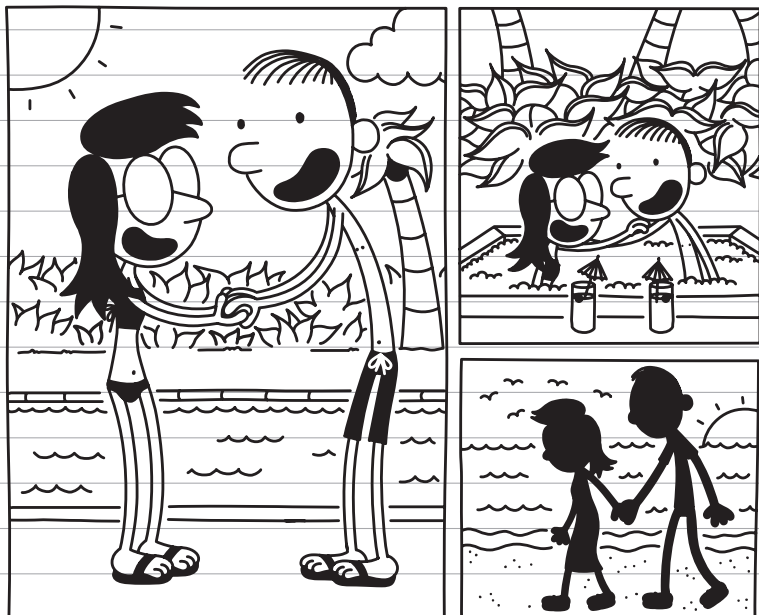
Είμαι σίγουρος ότι θα τα είχαμε καταφέρει τελικά μέχρι τα Χριστούγεννα. Αλλά ένα βράδυ είδαμε μια διαφήμιση στην τηλεόραση, η οποία έφερε ΤΕΛΕΙΩΣ τα πάνω κάτω στις διακοπές μας.

Η διαφήμιση ήταν σχετικά με ένα μέρος που λεγόταν Νησί των Κοραλλιών και όπου είχαν πάει η μαμά και ο μπαμπάς ταξίδι του μέλιτος. Κι ο λόγος που το ξέρω είναι επειδή, κάθε φορά που η τηλεόραση παίζει τη διαφήμιση γι' αυτό το μέρος, οι δυο τους αρχίζουν τα σαλιαρίσματα.

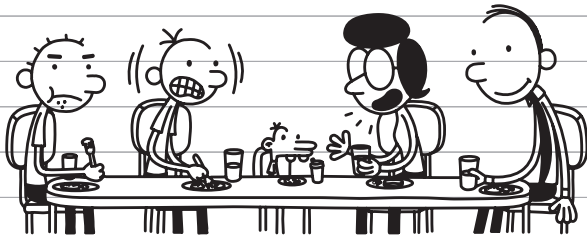

Νιώθω άβολα όταν σκέφτομαι τη μαμά και τον μπαμπά πριν κάνουν εμάς, τα παιδιά. Και θα μπορούσα να το ΑΠΟΦΥΓΩ, αν η μαμά δεν έβγαζε κάθε χρόνο στην επέτειό τους το άλμπουμ με τις φωτογραφίες από τον μήνα του μέλιτος.

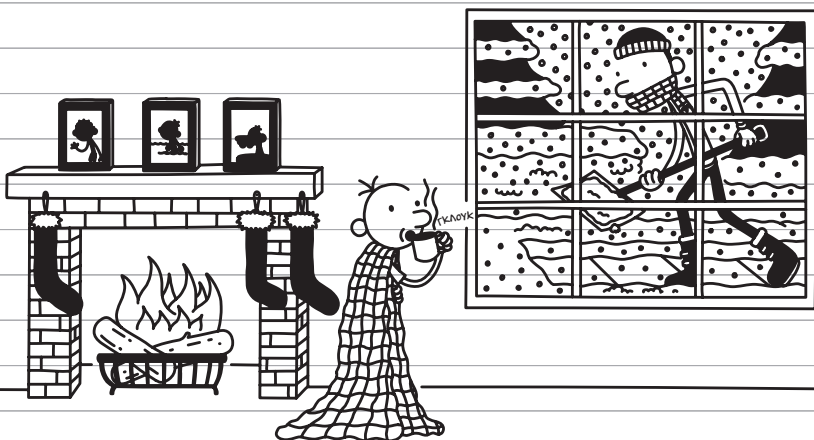
Το επόμενο βράδυ από εκείνο που είχαμε δει τη διαφήμιση, η μαμά και ο μπαμπάς μάς ανακοίνωσαν τα νέα. Είπαν ότι ΦΕΤΟΣ θα ΑΦΗΣΟΥΜΕ τα Χριστούγεννα και θα πάμε όλοι μαζί στο Νησί των Κοραλλιών.

Όταν τη ρώτησα πώς θα πάρουμε τα δώρα μας στο παραθαλάσσιο θέρετρο, η μαμά είπε ότι το ταξίδι ΗΤΑΝ το δώρο μας.

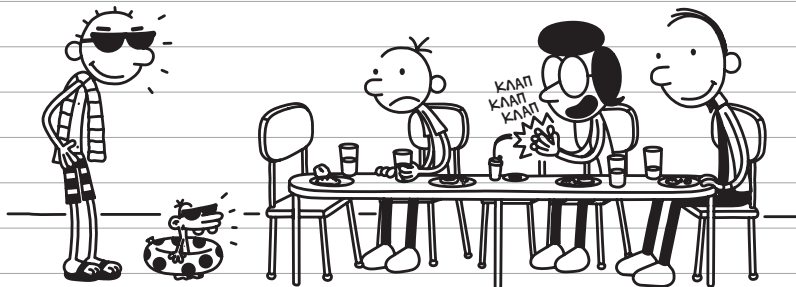

Μου φάνηκε ΦΡΙΚΤΗ ιδέα και ξαφνιάστικα που ο μπαμπάς είχε συμφωνήσει. Συνήθως δεν του αρέσει να ξοδεύει πολλά λεφτά και ήμουν σίγουρος ότι αυτό το θέρετρο θα κόστιζε μια ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ. Αλλά ο μπαμπάς είπε ότι είχε βαρεθεί το κρύο και ότι ήθελε να αποδράσει σε ένα ζεστό μέρος.

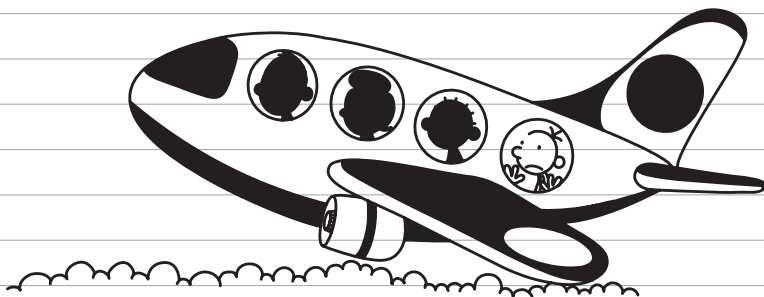
Προσωπικά δεν έχω κανένα θέμα με το κρύο. Βασικά, γενικά μιλώντας, όσο πιο χάλια είναι έξω, τόσο πιο ευτυχισμένος είμαι.

Περίμενα ο Μάνι και ο Ρόντρικ να με βοηθήσουν να συνετίσω τη μαμά και τον μπαμπά και να βάλουμε ένα τέλος σε αυτή την ιστορία. Αλλά αυτοί οι δύο ήταν ΠΑΝΤΕΛΩΣ άχρηστοι.

Οπότε έπρεπε να το πάρω απόφαση ότι δε θα κάναμε κανονικά Χριστούγεννα στο σπίτι μας. Αλλά αυτό που ΚΥΡΙΩΣ δε μου άρεσε ήταν που έπρεπε να πάμε σε αυτό το μέρος ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ. Δεν είχα ξαναμπεί σε ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ποτέ και δε με ξετρέλαινε η ιδέα ότι θα κλεινόμουν μέσα σε έναν μεταλλικό σωλήνα.

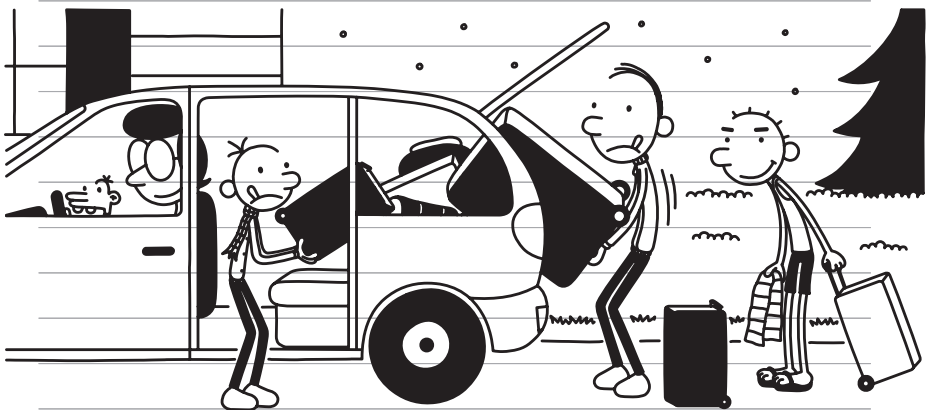

Κανείς ΑΛΛΟΣ δε φαινόταν να ανησυχεί, πάντως. Έτσι, δύο εβδομάδες μετά, το βράδυ που θα έπρεπε να κρεμάμε τις κάλτσες μας στο τζάκι και να καθόμαστε κοντά στη φωτιά, παρακολουθώντας χριστουγεννιάτικα προγράμματα στην τηλεόραση, εμείς φορτώναμε τις βαλίτσες μας για την απόδραση στο νησί.

Δευτέρα

Φύγαμε από το σπίτι στις 8:00 το πρωί της παραμονής Χριστουγέννων. Ο μπαμπάς ήταν πολύ αγχωμένος γιατί ήθελε να φύγουμε μία ώρα ΝΩΡΙΤΕΡΑ αλλά η μαμά είπε ότι ήταν υπερβολικός και ότι θα φτάναμε άνετα στο αεροδρόμιο.

Είχε περίπου μείον έξι βαθμούς έξω, αλλά ο Ρόντρικ είχε ήδη ντυθεί για τις διακοπές.

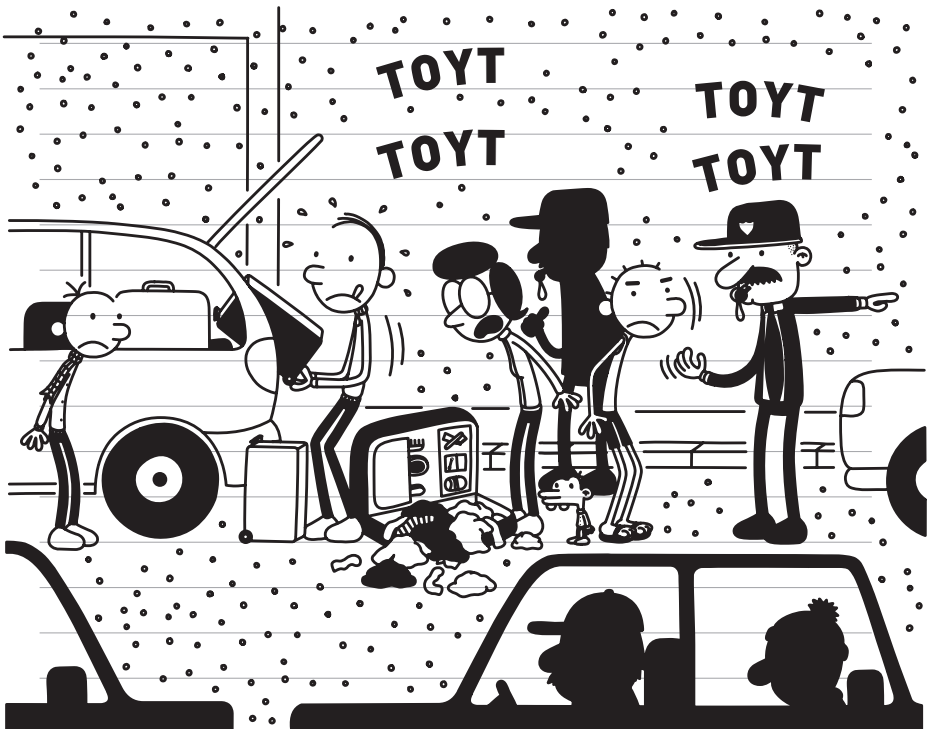
Τελικά ο μπαμπάς είχε δίκιο και έπρεπε να είχαμε φύγει νωρίτερα. Προφανώς η παραμονή Χριστουγέννων είναι μία από τις μέρες που έχει την περισσότερη κίνηση κι έτσι οι δρόμοι ήταν ΤΙΓΚΑ με οικογένειες που πήγαιναν επίσκεψη σε συγγενείς τους. Και κανείς τους δεν είχε ιδιαίτερως χριστουγεννιάτικο πνεύμα.

Αυτό που έκανε τα πράγματα πολύ χειρότερα ήταν όταν άρχισε να ΧΙΟΝΙΖΕΙ. Τότε πηγαίναμε σημειωτόν. Η μαμά και ο μπαμπάς άρχισαν να τσακώνονται για το τι ώρα έπρεπε να έχουμε φύγει και ο μπαμπάς παραλίγο να χάσει την έξοδο για το αεροδρόμιο. Έπρεπε να διασχίσει τρεις λωρίδες με κίνηση το οποίο δε μου φάνηκε και πολύ εύκολο.

Όταν φτάσαμε στο αεροδρόμιο, το κεντρικό πάρκινγκ ήταν γεμάτο. Αυτό σήμαινε ότι έπρεπε να παρκάρουμε στο οικονομικό που ήταν αρκετά μακριά. Ο μπαμπάς είπε ότι θα μας άφηνε όλους στις αναχωρήσεις με τις αποσκευές μαζί, θα πήγαινε να παρκάρει και θα ερχόταν να μας βρει.

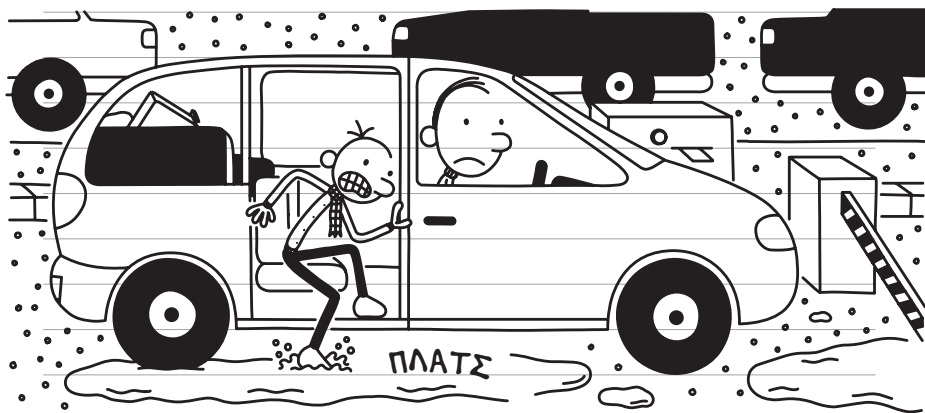
Όταν φτάσαμε στις αναχωρήσεις, γινόταν ΧΑΜΟΣ. Προσπαθούσαμε να ξεφορτώσουμε τις βαλίτσες μας αλλά οι αστυνομικοί δεν άφηναν κανένα να παραμείνει πάνω από τριάντα δευτερόλεπτα. Κι αυτό μας άγχωσε όλους και τα πράγματα έγιναν χειρότερα.

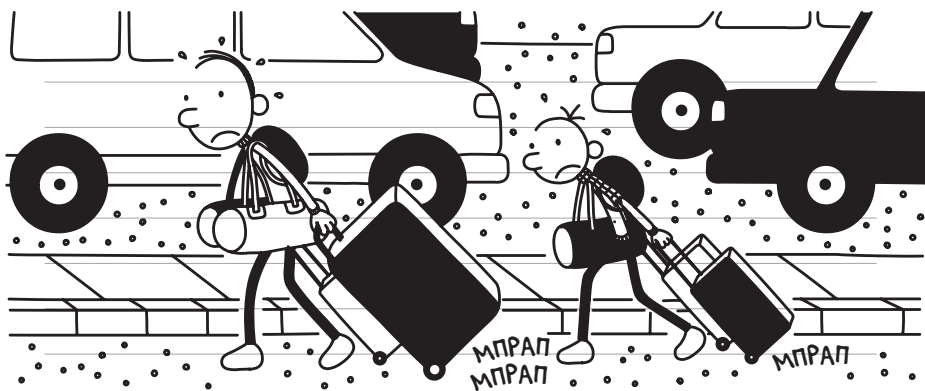
Έπρεπε να μπω πάλι στο αυτοκίνητο για να βοηθήσω τον μπαμπά με τις υπόλοιπες βαλίτσες. Κανονικά τέτοια πράγματα είναι δουλειά του Ρόντρικ αλλά αφού είχε ντυθεί για καύσωνα, τη γλίτωσε.

Και ήταν τυχερός που τη ΓΛΙΤΩΣΕ. Όταν φτάσαμε στην πύλη για το οικονομικό πάρκινγκ, ο μπαμπάς δεν μπορούσε να φτάσει από το παράθυρο να πάρει το εισιτήριο. Έτσι με ανάγκασε να βγω και να το πάρω εγώ.

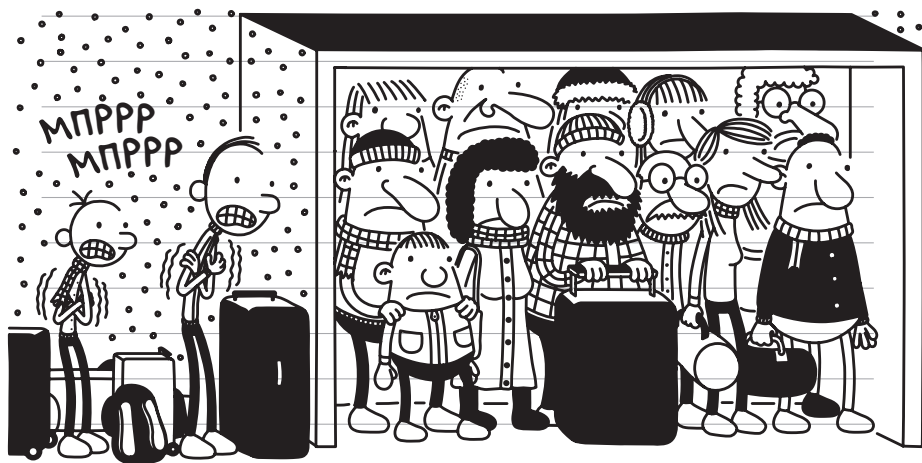
Δυστυχώς, όταν πρόσεξα μια τεράστια λακούβα με λασπόχιονο στο πλάι του αυτοκινήτου, ήταν ήδη αργά.

Αφού παρκάραμε, τσουλήσαμε τις βαλίτσες μας στην κοντινότερη στάση το οποίο δεν ήταν και πολύ διασκεδαστικό.

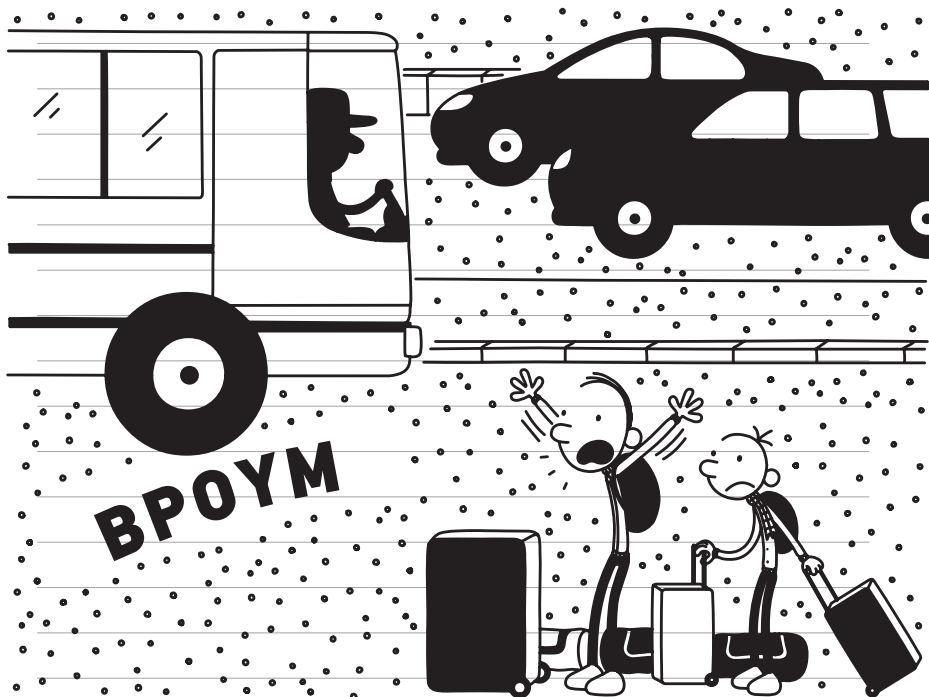
Η πινακίδα έλεγε ότι το λεωφορείο του αεροδρομίου για τον κεντρικό τερματικό σταθμό ερχόταν κάθε δέκα λεπτά. Αλλά δεν υπήρχε χώρος στο υπόστεγο, οπότε έπρεπε να περιμένουμε έξω στο τσουχτερό κρύο.

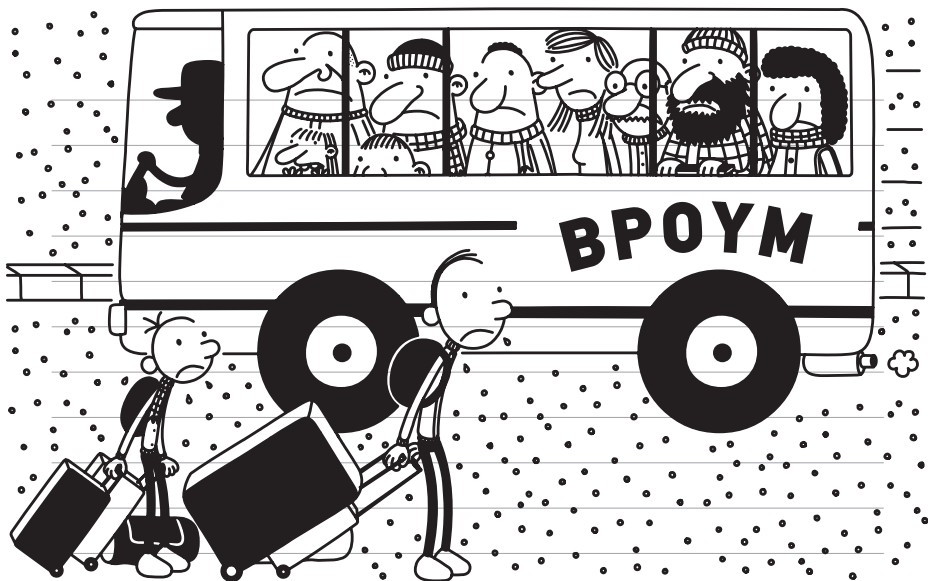
Πέρασαν είκοσι λεπτά και δεν είχε έρθει το λεωφορείο και ο μπαμπάς είχε αρχίσει να αγχώνεται πολύ για την ώρα. Είπε ότι έπρεπε να ΠΕΡΠΑΤΗΣΟΥΜΕ μέχρι τον τερματικό σταθμό, ο οποίος ήταν περίπου ενάμισι χιλιόμετρο μακριά.

Θα είχα προσπαθήσει να πείσω τον μπαμπά να περιμένουμε λίγο ακόμη, αλλά η κάλτσα μου είχε αρχίσει να γίνεται πάγος και δεν ήθελα να πάθω κρυοπάγημα.

Φυσικά μόλις περπατήσαμε πενήντα μέτρα από τη στάση, μπήκε το λεωφορείο στο πάρκινγκ. Προσπαθήσαμε να κάνουμε νεύμα στον οδηγό να σταματήσει αλλά αυτός πέρασε σφαίρα δίπλα μας.

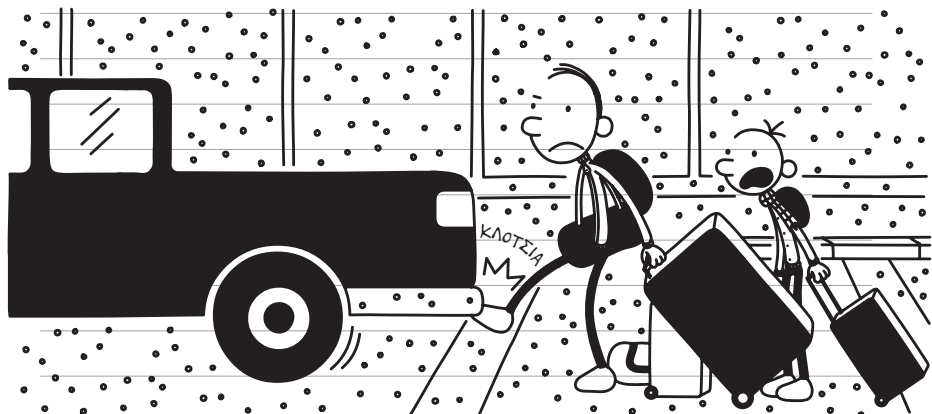
Οπότε ΤΡΕΞΑΜΕ προς τη στάση αλλά δε φτάσαμε εγκαίρως.

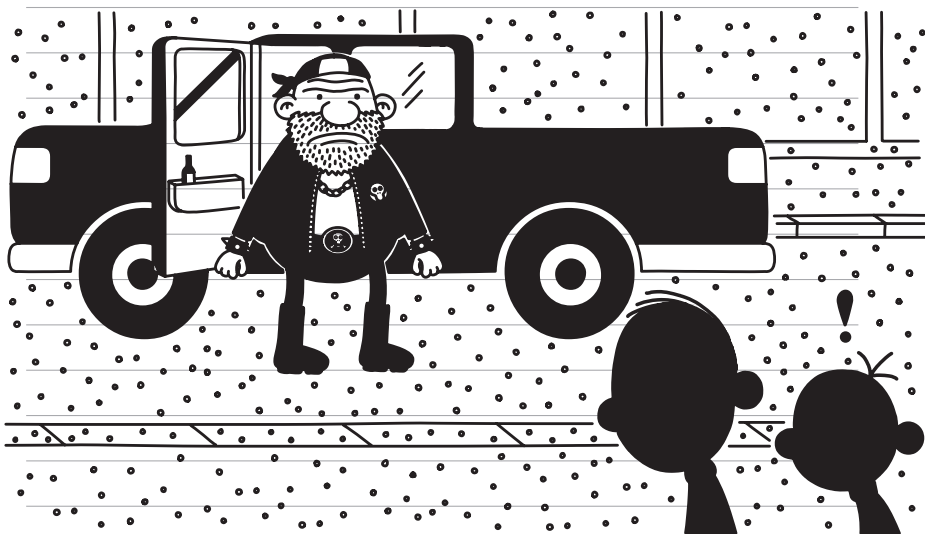
Τώρα ο μπαμπάς ανησυχούσε πολύ μη χάσουμε την πτήση μας. Του εξήγησα ότι ίσως να μην ήταν κι ό,τι ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ να χάσουμε την πτήση μας, αλλά δε φαινόταν να έχει διάθεση να ακούσει τι είχα να πω.

Μέχρι να φτάσουμε στον τερματικό σταθμό, ήμασταν και οι δύο μουσκεμένοι και δυστυχείς. Έτσι όταν ένα φορτηγό σχεδόν μας χτύπησε στη διάβαση, ο μπαμπάς θύμωσε ΠΟΛΥ και το έδειξε.

Αυτό έκανε τον ΟΔΗΓΟ έξαλλο. Σταμάτησε το φορτηγό και βγήκε έξω.

Δε μείναμε και πολλή ώρα να λύσουμε το θέμα με τον τύπο. Τρέσαμε προς την αντίθετη κατεύθυνση και, μέχρι να ηρεμήσουν τα πράγματα, ανακατευτήκαμε με κάποιους ανθρώπους που περίμεναν στο πεζοδρόμιο.

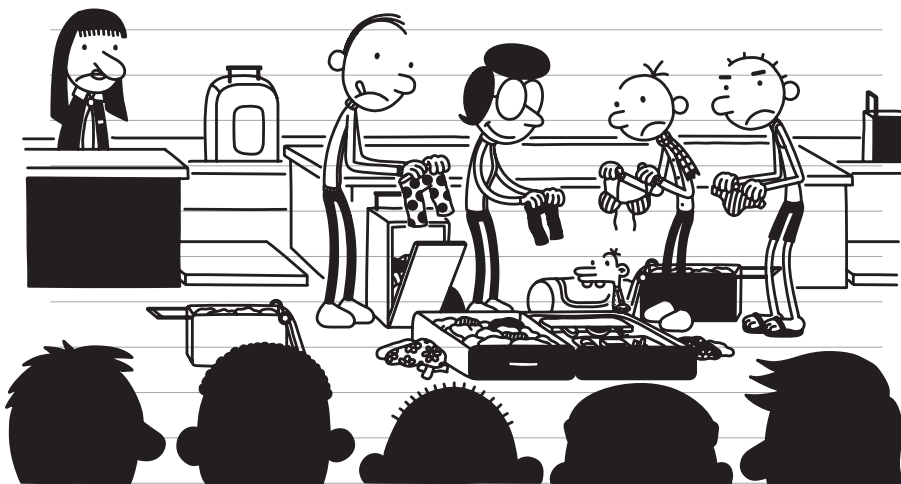

Ο μπαμπάς μου είπε ότι έπρεπε να πάρω ένα μάθημα από αυτή την ιστορία, το οποίο ήταν να μη κάνω ποτέ την αυτοκυριαρχία μου γιατί θα κάνω καμιά χαζομάρα. Αλλά εγώ έμαθα ένα ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ μάθημα – ότι όταν οι Χέφλι μπλέκουν σε μελάδες, οι Χέφλι ΤΡΕΧΟΥΝ.

Η υπόλοιπη οικογένεια περίμενε στην είσοδο του τερματικού σταθμού. Η μαμά ζήτησε να μάθει γιατί αργήσαμε τόσο πολύ και ο μπαμπάς ζήτησε να μάθει γιατί δεν είχαν ήδη μπει στην ουρά με τον Μάνι και τον Ρόντρικ για να κρατήσουν τη θέση.

Μας πήρε είκοσι λεπτά για να φτάσουμε στο τσεκ-ιν.
Αλλά όταν ο μπαμπάς έβαλε τη μεγάλη μας βαλίτσα
στη ζυγαριά, ο υπάλληλος εξήγησε ότι ήταν πολύ βαριά
και ότι θα πληρώναμε επιπλέον για να την πάρουμε.

Αλλά ο μπαμπάς είπε ότι η αεροπορική εταιρεία μάς
έκλεβε έτσι κι αλλιώς και ότι δε θα τους δίναμε ΠΕΝΤΑΡΑ
παραπάνω. Έτσι βγάλαμε μερικά ρούχα από τη βαλίτσα
και τα χύσαμε στις χειραποσκευές μας.

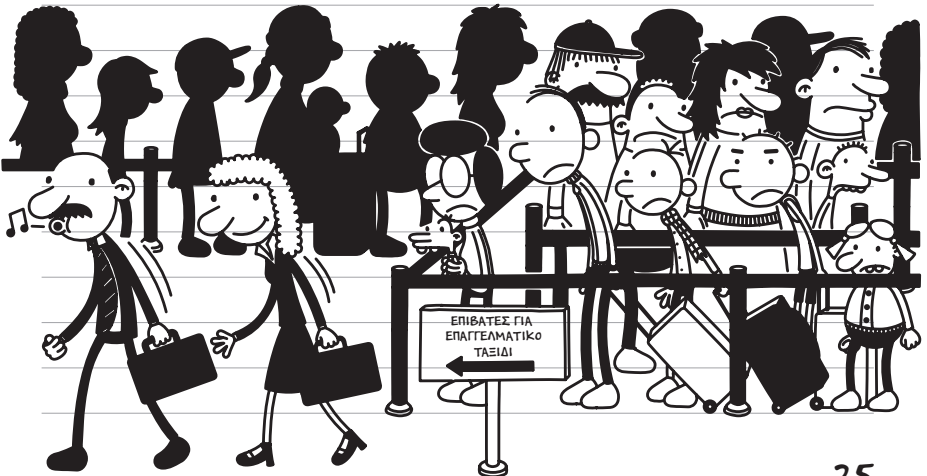

Μέχρι να τα τακτοποιήσουμε όλα, μας έμενε μισή ώρα
για να φτάσουμε στην πύλη μας πριν αρχίσει να γίνεται
η επιβίβαση για την πτήση. Και όταν φτάσαμε στον
έλεγχο, γινόταν ΠΑΝΖΟΥΡΛΙΣΜΟΣ.

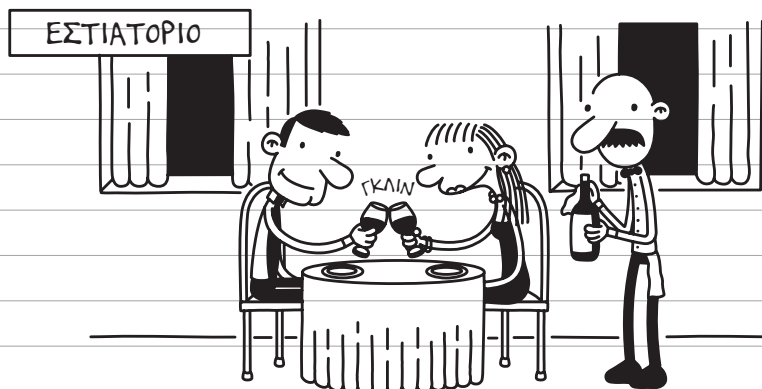

Υπήρχαν δύο σειρές – μία για τις οικογένειες και μία
γι' αυτούς που ταξίδευαν για επαγγελματικούς λόγους.

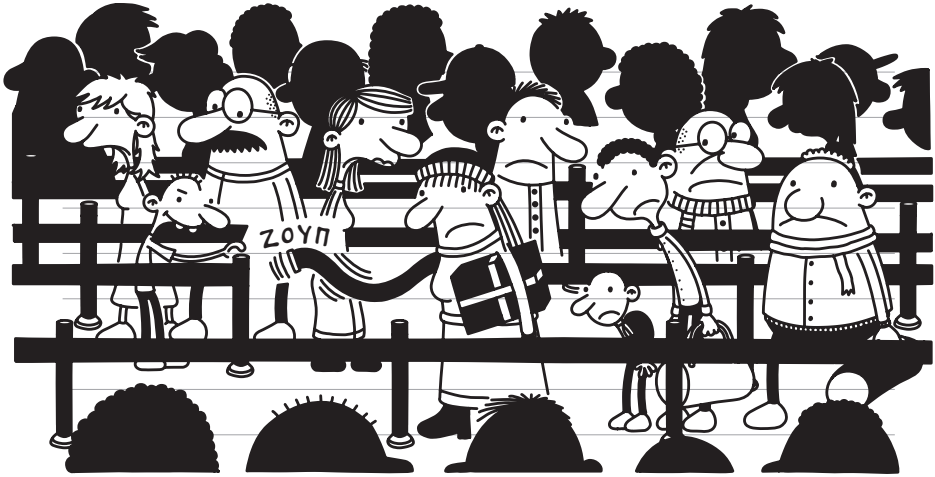
Φαντάζομαι πως ο μπαμπάς συνήθως πηγαίνει από την
άλλη σειρά όταν ταξιδεύει για δουλειά, έτσι δε μου φάνηκε
και πολύ χαρούμενος που είχε μείνει με όλους εμάς στην
οικογενειακή σειρά.

Όποια στιγμή κι αν προσθέσεις τη λέξη «οικογενειακό» σε κάτι, ξέρεις ότι θα έχεις άσχημη κατάληξη. Και, πιστέψτε με, έχω πάει σε αρκετά οικογενειακά εστιατόρια και ξέρω.

Περιμέναμε στην ουρά για τον έλεγχο πολλή ώρα και κάποια στιγμή επιτέλους φτάσαμε μπροστά. Αλλά τότε ένα παιδί λίγο πιο πίσω από μας άρχισε να πατάει τα κουμπιά στα κολονάκια που κρατούσαν τα διαχωριστικά.

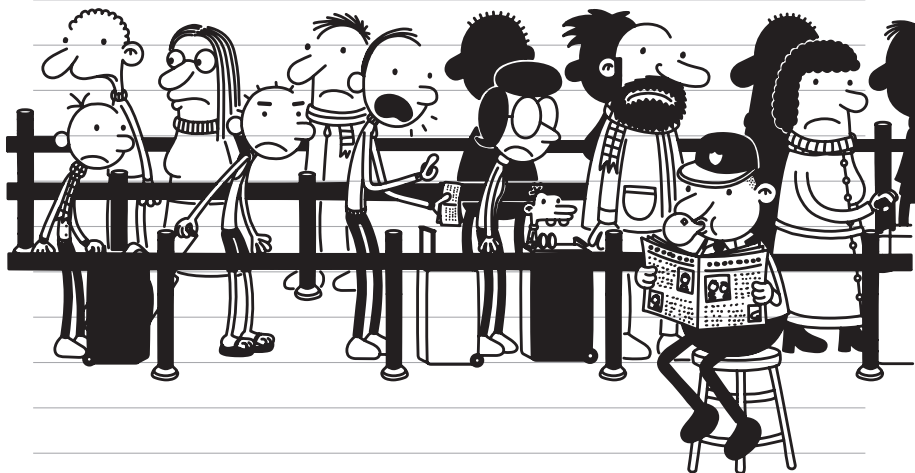
Ξαφνικά οι γραμμές δε χωρίζονταν με τίποτα και για λίγο
ΔΕΝ ΚΟΥΝΙΪΤΑΝ ΚΑΝΕΙΣ.

Αλλά μετά το πράγμα ξέφυγε ΤΕΛΕΙΩΣ.

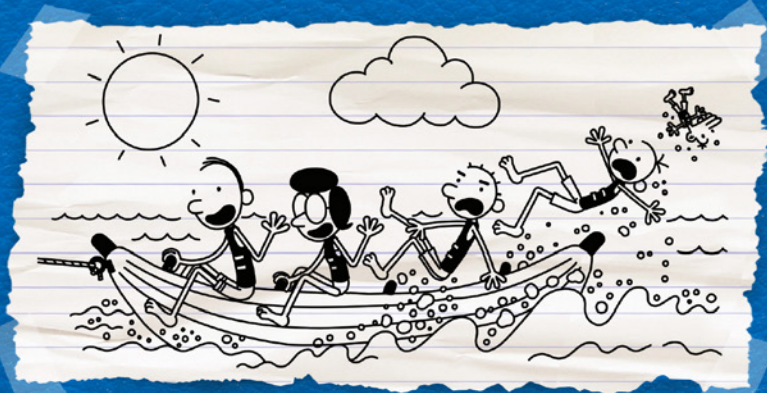

Μέχρι το προσωπικό να ενώσει πάλι όλα τα διαχωριστικά, είχαμε βρεθεί ΠΙΣΩ στην ουρά. Και η οικογένεια με το παιδί που είχε δημιουργήσει όλο τον χαμό είχε βρεθεί ΜΠΡΟΣΤΑ.

Τώρα η μαμά και ο μπαμπάς ήταν ΠΟΛΥ αγχωμένοι γιατί υποτίθεται πως η πτήση μας έφευγε σε ένα λεπτό. Ο μπαμπάς ικέτευσε έναν υπάλληλο να μας αφήσει να περάσουμε μπροστά αλλά αυτός δε φάνηκε να μας συμπονεί.

Νόμιζα ότι θα κάναμε την πτήση μας, οπότε δεν έβλεπα τον λόγο να περάσουμε από τον έλεγχο. Αλλά ο μπαμπάς είπε ότι μερικές φορές η πύλη μένει ανοιχτή μέχρι τελευταία στιγμή και ότι μπορεί να τα καταφέρναμε.

Ο Πικρεγκ Χέφλι και η οικογένειά του εγκαταλείπουν την πόλη.

Με το κρύο να έρχεται δριμύ και το άγχος των γιορτών να τους απειλεί, οι Χέφλι αποφασίζουν να αποδράσουν σ' ένα θέρετρο, σ' ένα τροπικό νησί, προκειμένου να ξεκουραστούν και να χαλαρώσουν λιγάκι. Το έχουν τόσο πολλή ανάγκη! Εξάλλου, λίγες μέρες στον παράδεισο αρκούν για να κάνουν θαύματα!

Όμως σύντομα θα ανακαλύψουν ότι ο παράδεισος που περίμεναν κρύβει κινδύνους: εγκαύματα από τον ήλιο, στομαχικές διαταραχές και δηλητηριώδη πλάσματα απειλούν να καταστρέψουν τις οικογενειακές διακοπές. Άραγε θα καταφέρουν να κάνουν πραγματικότητα το ταξίδι που τόσο ονειρεύονταν ή η απόδρασή τους στο νησί θα καταλήξει σε καταστροφή;

Ο Τζεφ Κίνι είναι λες και ξέρει
την οικογένειά μου...
Μαρία

Κάθε φορά που το διαβάζω...
πάω διακοπές!
Τάσος

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

ISBN: 978-618-01-2238-1

9 786180 122381

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 18914